

The Holy See

PORANNA MSZA ŚWIĘTA TRANSMITOWANA NA ŻYWO
Z KAPLICY DOMU ŚWIĘTEJ MARTY

HOMILIA OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA

"Wytrwałość w służbie"

Wtorek, 7 kwietnia 2020 r.

[Multimedia]

Wprowadzenie

W tych dniach Wielkiego Postu widzieliśmy prześladowanie, któremu był poddany Jezus, i jak uczeni w Prawie zawzięli się na Niego — był sądzony pod wpływem zawziętości, z zawziętością, a był niewinny. Dziś chciałbym się modlić za wszystkie osoby, które cierpią niesprawiedliwy wyrok z powodu zawziętości.

Homilia

Proroctwo Izajasza, którego wysłuchaliśmy, jest proroctwem o Mesjaszu, o Odkupicielu, ale także proroctwem dotyczącym ludu Izraela, ludu Bożego — możemy powiedzieć, że to może być proroctwo dotyczące każdego z nas. W gruncie rzeczy proroctwo podkreśla, że Pan wybrał swojego sługę już w łonie matki — mówi to dwukrotnie (por. Iz 49, 1). Jego sługa został wybrany od początku, od urodzenia albo przed narodzeniem. Lud Boży został wybrany przed narodzeniem, także każdy z nas. Nikt z nas nie znalazł się na świecie przypadkowo, przez przypadek. Każdy z nas ma pewne przeznaczenie, ma wolne przeznaczenie, przeznaczenie, jakim jest wybranie przez Boga. Ja rodzę się z przeznaczeniem, by być dzieckiem Bożym, by być sługą Bożym, z zadaniem służenia, budowania, tworzenia. I to już od łona matki.

Sługa Jahwe, Jezus, służył aż do śmierci — wydawała się porażką, ale to był sposób służenia. I to uwydatnia sposób służenia, jaki my powinniśmy obrać w naszym życiu. Służyć znaczy dawać siebie, dawać siebie innym. Służenie nie jest domaganiem się dla każdego z nas jakiejś korzyści, która nie byłaby służeniem. To jest chwałą, służenie; a chwałą Chrystusa jest służenie aż po uniżenie samego siebie, aż do śmierci — śmierci krzyżowej (por. Flp 2, 8). Jezus jest Sługą Izraela. Lud Boży jest sługą, a kiedy lud Boży odchodzi od tej postawy służebnej, jest ludem, który stał się apostatą — odchodzi od powołania, otrzymanego od Boga. A kiedy każdy z nas odchodzi od tego powołania do służenia, odchodzi od miłości Bożej. I buduje swoje życie na innych miłościach, często bałwochwalczych.

Pan wybrał nas już w łonie matki. W życiu są upadki — każdy z nas jest grzeszny i może upaść, i upadał. Oprócz Maryi i Jezusa — wszyscy inni upadaliśmy, jesteśmy grzeszni. Ale ważna jest postawa wobec Boga, który mnie wybrał, który mnie namaścił na sługę; jest to postawa grzesznika, który potrafi prosić o przebaczenie, jak Piotr, który przysięga: «nie, ja nigdy się Ciebie nie zaprę, Panie, nigdy, nigdy, przenigdy!», potem, kiedy zapiał kogut, płacze. Żałuje (por. Mt 26, 75). Taka jest droga sługi — kiedy się poślizgnie, kiedy upada, proszenie o przebaczenie.

Natomiast kiedy sługa nie potrafi zrozumieć, że upadł, kiedy pasja owłada nim w taki sposób, że prowadzi go do bałwochwaltwa, otwiera serce szatanowi, wchodzi w noc — to właśnie przydarzyło się Judaszowi (por. Mt 27, 3-10).

Pomyślmy dziś o Jezusie, Słudze, wiernym w służeniu. Jego powołaniem jest służyć, aż do śmierci, i to śmierci na krzyżu (por. Flp 2, 5-11). Pomyślmy o każdym z nas, należącym do ludu Bożego — jesteśmy sługami, jesteśmy powołani do tego, żeby służyć, nie żeby wykorzystywać nasze miejsce w Kościele. Służyć. Zawsze na służbie.

Prośmy o łaskę wytrwania w służbie. Czasami z poślizgami, upadkami, ale o łaskę, abyśmy przynajmniej zapłakali, tak jak płakał Piotr.

Modlitwa towarzysząca komunii duchowej

Osoby, które nie mogą przystąpić do komunii św., przyjmą teraz komunię duchową.

O mój Jezu, wierzę, że jesteś prawdziwie obecny w Najświętszym Sakramencie ołtarza. Kocham Cię nade wszystko i pragnę Cię posiadać w mej duszy. Skoro nie mogę przyjąć Cię teraz sakramentalnie, przyjdź duchowo do mego serca. Miłuję Cię już obecnego w moim sercu i łączę się całkowicie z Tobą. Nigdy nie pozwól mi oddalić się od Ciebie.